

του. "Ολα αύτά τὰ γνωστά, μέτρια ἄλλως τε, στιχουργήματα τοῦ Φαλιέρου ἔχουν βεβαίως ἀξίαν τινὰ ὡς γλωτσικὰ μνημεῖα, καὶ ὡς ὑπενθυμίζοντα μὲ πολλοὺς στίχους τῶν δημοτικὰ τραγούδια ἢ ὡς μαρτυροῦντα προφανεῖς ἀναλογίας πρὸς ἄλλα σύγχρονά των ποιήματα.

"Ἄλλα ἀσήμαντα λυρικὰ ποιήματα: 'Ἐκ τῶν ἔκτε-  
θέντων μέχρι τούδε περὶ τῶν καθηκόντων λυρικῶν ποιημάτων εἰς τὴν  
λαϊκὴν γλώσσαν γίνεται φανερόν, διὶς ἡ ἐντεχνος λυρικὴ ποίησις  
κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀντιπρόσωπεύεται λίαν πτωχῶς μὲ στι-  
χουργήματα, τὰ ἐπεικὰ πολὺ διλόγον δύνανται νὰ κρατήσουν τὸν  
βαρύν τίτλον ποιήματα. Βεβαίως αἱ κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ  
συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς διπλαῖς διετέλει τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, εὐδόλως  
ὑπεβοήθουν, ὡς ἐλέχθη καὶ προγραμμένως, εἰς τὴν καλλιέργειαν  
καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐντέχνου λυρικῆς ποίησεως, εὐδὲ εἰχε δη-  
μιουργήθη τουλάχιστον κατὰ τὴν ἀμέσως προγενεστέραν ἐποχὴν  
παράδοσις λυρικῆς ποίησεως, τὴν δποίαν θὰ ἥδυναντο νὰ συνε-  
χίσουν ἔστω καὶ εἰς βαθὺν κατώτερον εἰ στιχουργὸι τῶν χρόνων  
τούτων, εἰς ζώντες ὑπὸ συνθῆκας τέσσον δυσμενεῖς διὰ τὴν ὑπαρξίαν  
ἐντελῶς αἰσθηματικῆς ποίησεως. "Οյον καὶ ἀν δὲν δεχθῶμεν τὴν  
ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος εἰς τὴν ποιητικὴν δημιουργίαν, δὲν  
δυνάμεθα δημας νὰ μή ξαναγνωρίσωμεν τὴν ἀλήθειαν, διὶς εἰς λαόν,  
τοῦ δποίου ἡ μορφωμένη τάξις εἰχε περιστιθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον  
καὶ τοῦ δποίου ἡ καθόλου μόρφωσις εἰχε παύσει, αἱ συνθῆκαι  
τῆς δλῆς ζωῆς του ἀποθένονταν χάρις εἰς αύτὰ τὰ πράγματα δλως  
ἀντιποιητικαὶ διὰ τὴν λυρικὴν τουλάχιστον ποίησιν. Οὐδὲ εὑρί-  
σκετο ἔστω καὶ εἰς περιωρισμένην καὶ μικράν ἐπικοινωνίαν μὲ  
ἄλλους περισσότερον αὐτοῦ προσηγμένους λαούς διὰ νὰ δέχεται  
τὴν πνευματικὴν τούτων ἐπίδρασιν, καθ' δσον μάλιστα ἡ ἐποχὴ  
αὕτη ἡτο πανταχοῦ σχεδόν τῆς Εὐρώπης ἐποχὴ ποιητικῆς ἀνα-  
πτύξεως. Δυνάμεθα δὲ νὰ παρατηρήσωμεν, διὶς καὶ τὰ διλύγα ταῦτα  
ἔξετασθέντα λυρικὰ ποιήματα ἐγράφησαν σχεδὸν δλα εἰς τὴν Κρή-  
την καὶ τὴν Κύπρον, εἰς χώρας δηλαδὴ ἐλληνικάς, δους ὑφίστατο  
ἀκόμη ἡ Ἐνετικὴ κυριαρχία καὶ ἡ πνευματικὴ κίνησις δὲν εἰχε  
σταματήσει.

"Η σιωπὴ αὕτη τῆς ἐλληνικῆς Μούσης, ἡ ποιητικὴ πτωχεία  
παρατηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους ἐπὶ μακρόν. Λυ-

